GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek | Nro. 21. | 20. Lutego 1826.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

— *Ze Lwowa.* —

Dzień 12ty b. m., iako dzień urodzin Nayiaśnieyszego i naymiłościwszego Pana, obchodzono tu z okazałością, tak wielkiey uroczystości odpowiadaiącą. Liczna załoga tuteysza i milicyia mieyska, wystąpiły w paradzie na głównym rynku, i dawały salwy podczas nabożeństwa odprawionego przez JW. JX. Arcybiskupa i Prymasa Królestwa w kościele archikatedralnym, na które odpowiadały działa wytoczone za miastem. Podczas nabożeństwa znaydowały się wszystkie Władze cywilne i woyskowe i mnóstwo Ludu prosząc o iak naydłuższe życie naylepszego z Monarchów. Naczelny Wódz JW. Hrabia Fresnel, dał wielki obiad, podczas którego spełniano toasty za zdrowie N. Pana z nayżywszem uczuciem, a działa hukiem swoiem zwiastowały to mieszkańcom stolicy. W wieczor przedstawiono przez aktorów sceny Niemieckiey ulubioną operę Rossyniego: »Dziewica Jeziora.« Teatr był rzęsisto oświecony a publiczność liczna. Przed operą aktorowie tak Polskiey iak Niemieckiey sceny odśpiewali hymn ludu; »Boże zachoway Cesarza Franciszka« wśród odgłosu trąb i kotłów i okrzyków radości całego Zgromadzenia. Potem były świetne pokoie u JW. JX. Prymasa, gdzie się wielu członków Stanowych i pierwszych Urzędników cywilnych i woyskowych znaydowało.

— *Z Wiédnia d. 13. Lutego.* —

N. Pan postanowieniem Swoiem z d. 23. Stycznia b. r. raczył mieysce Radcy przy Sądzie Morawsko-Szląskim uwolnione przez śmierć Józefa Gayger nadać nayłaskawiey Radcy galicyyskiemu, Mateuszowi Chlubna w Stanisławowie.

N. Pan naywyższem postanowieniem Swoiem z d. 26. Stycznia b. r. raczył trzy uwolnione mieysca Radcy przy Sądzie galicyyskim Tarnowskim nadać: Grzegorzowi Zacharyiasiewiczowi i Michałowi Popielowi Protokulistom Rady Sądu Appellacyynego galicyyskiego, tudzież Protokuliście Rady Sądu Stanisławowskiego, Zygmuntowi Laskowskiemu.

Dyrekcyia C. K. uprzywileiowanego towarzystwa ogniowego, stosownie do przepisów §. 118. swoich statutów, podaie do wiadomości publiczney wyciąg z głównych rachunków za rok 1825.

Liczba maiących udział do towarzystwa wynosiła z końcem r. z. 58687, którzy zabezpieczyli 114,236 głównych i pobocznych budynków w wartości 26 mil. 68450 ZR. M. K. Porównywaiąc stan zabezpieczenia na początku roku 1825, okazuie się, że wciągu tego iednego roku liczba członków powiększyła się o 26846 właścicieli budynków, liczba budynków o 56280, kapitał zabezpieczaiący zaś o 8 mil. 705775 ZR. M. K.

Dodatek A. zawiera wyciąg z głównego rachunku z roku 1825; ów zaś pod B. wykaz wynagrodzeń w tym roku zaszłych.

Jeżli ogólny wydatek, który po odciągnieniu z przedaży statutów i książeczek wypłaty weszłey ilości, czyni 86692 ZR. 2 kr. i podług §. 61. statutów zamieniony zostanie na kapitał zabezpieczaiący; tedy wynika ztąd, że na 100 ZR. wartości zabezpieczoney (bez względu na klasyfikacyią) przypada 19 62/65 kr. dla czego poiedyńczą składki kwotę na rok 1825 według §. 63. statutów oznacza się dwudziestą kraycar. od 100 ZR.

Kiedy weźmiemy na uwagę, że roku zeszłego było 48 pożarów, które towarzystwo za wielką liczbę domów dotknęły; że przez samo dowiedzione podłożenie ognia było szkody więcey iak na 15000 ZR. M. K.; że w tym roku znaczne wydatki na urządzenie instytutu i zawsze początkowie trudny zarząd poniesiono; tedy zaspokaiącą będzie rzeczą, że przecież wymiar kwoty składkowey wyrzeczonego w §. 64. statutów 1/3 procentu nie przewyższa, a ztąd na rok przyszły ieszcze pomyślnieyszego wymiaru spodziewać się każe.

Szybkie i dostateczne wsparcie kilkuset rodzin przez pożar nieszczęśliwych, ulepszenie budowli w kraiu, powiększenie kredytu kraiowego, i utrzymanie niektórych poddanych przy możności płacenia podatków, stanowią rezultaty z roku pierwszego działalności towarzystwa, które stosownie do swego przeznaczenia i wezwania bezstronnie sądzących, zadosyć uczyniło.

Nakoniec Dyrekcyia, przy sposobności tegoż zdania sprawy, czuie się być obowiązaną wyznać z wdzięcznością, iż w zatrudnieniu dobro powszechne maiącem na celu, tak przez Władze publiczne, iakoteż przez zaszczytną gorliwość

Magistratów i Władz mieyscowych silnie, i tak dalece bezinteresownie wspieraną była, iż wszyscy bez wyiątku podięli się darmo zatrudniać mieyscowemi sprawami.

W Wiedniu dnia 31. Stycznia 1826.

Ernest Hrabia Hoyos, Dyrektor Jeneralny.— Ferdynand Hrabia Colloredo-Mannsfeld, Administrator.— Maryan, Opat w Melk, Deputowany.— Andrzey, Opat w Szoten i w Telky, Deputowany. — Karol Kawaler de Pidoll na Quintenbach, Deputowany.— Kawaler de Hoegelmüller, Deputowany.— Dr. Józef Kudler, Deputowany.— Dr. Henryk Urodz. de Kremer, Deputowany.— Antoni Würth, Deputowany.— Antoni Dietmann, Deputowany.— Dr. Leopold Würth, prawnik.

Dodatek A.

Wyciąg z głównych rachunków C. K. uprzywil. towarzystwa ogniowego z roku 1825.

Dochód.		ZR.	kr.
I. Na rachunek należytości po 1/3 procentu od summy zabezpieczoney, która przy końcu roku wyniosła 26 milionów 68,450 ZR. wesło	82,677 ZR. 28 kr.		
Należy się ieszcze	4,217 » 22 »		
		86,894	50
II. Za 59,037 książeczek do płacenia, wydanych zabezpieczonym, sztuka po 2 kr		1,967	43
III. Ze sprzedaży 734 exemplarzy statutów		48	56
Summa dochodu		88,911	40

Wydatek.		ZR.	kr.
I. Wynagrodzenia pożarów z r. 1825 aż do d. 15. Stycznia 1826 likwidowanych, podług dodatku B. . . .		77,426	23
II. Koszta zaprowadzenia instytutu:			
1) Majorowi Kawalerowi Högelmüller na rachunek wydatków przywiązanych do założenia tego instytutu,	3762 ZR. 1 kr.		
2) Za urządzenie Kancelaryi	540 » 5 »		
3) Druk, papier i oprawa statutów, arkuszy zapisowych i książeczek wypłaty . .	2109 » 3 »		
		6,411	9
III. Wydatki ciągnącego się zarządu:			
1) Pensyia osób Kancelaryi, diurny, nagrody, płaca i liberyia sług Kancelaryi	3897 ZR. 8 kr.		
2) Koszta podróży i dyiety dla sprawdzenia szkody	220 » — »		
3) Oświcenie i opał Kancelaryi, materyiały dopisania, druk i litografia, poczta i potrzeby Kancelaryi . . .	754 » 12 »		
		4,871	20
Summa wydatków		88,708	52
porównawszy z tem dochod		88,911	40
okazuie się nadzwyżku		202	48

który pozostaie na rok 1826.

Antoni Würth,
Deputowany Dyrektor rachunkowy.

Józef Kraus, Buhalter. — Karol Ehrmann, Sekretarz.

(Dodatek Litt. B. w następuiącym Numerze.)

Dostrzegacz Austryiacki pod napisem: »Z *Wiednia d. 9. Lutego*« zawiera:

Jako historyczną lub poetyczną osobliwość, umieszczamy tu przekład dosłowny następuiącego artykułu Francuzkiego Kuryiera z d. 30. Stycznia. Dosyć będzie dla czytelników naszych tey uwagi, że obeymuie w sobie tyle kłamstw ile wyrazów.

»Europa dowiedziała się zeszłego lata, że się rozszedł był Kongres Medyiolański, albowiem niepowiodło się P. Metternichowi uskutecznić środki, dla których takowy zebrał; atoli aż dotąd niewiedziano pewnie iakie to były proiekta, które Minister Austryiacki przełożył temu Zgromadzeniowi. Udzielono nam listu z Piacenzy, który w tey mierze następuiące zawiera obiaśnienie:

»Austryia miała zamiar, aby iey odstąpiono miasta i twierdzy Piacenzy, wraz z częścią Xięstwa tegoż nazwiska; Arcy-Xiężnę Maryią Ludwikę wynagrodzić chciano Spezzią i częścią wybrzeża Genueńskiego, które miano nabyć uprzednio od Króla Sardyńskiego, za co miał dać Cesarz Medyiolańskie, Nawarskie i inne obwody, wraz z wynagrodzeniem w pieniądzach. Austryia chciała zamienić Piacenzę na twierdzę pierwszego rzędu; inżynierowie Austryiaccy zrobili do tego plan i wykaz kosztów, wynoszących do 60 milionów; chciano nawet rzekę Po puścić w koło miasta. Wszyscy Monarchowie Włoscy mieli do tych wydatków należeć. Zamiarem tego planu było położyć tamę wszelkiey inwazyi ultramontaniczney, i zasłonienia części Cesarskich posiadłości i całych niższych Włoch. P. Metternich w podróży swoiey do Paryża miał główny cel wyrozumieć w tey mierze Ministeryium Francuzkie; lecz takowe unikało odpowiedzi na to pytanie. Po otworzeniu Kongresu Medyiolańskiego, większa częś

Monarchów Włoskich przychylała się do planu Austryi; atoli Król Sardyński uczynił wniosek, iż ón, gdyby nieprzyiaciel stanął pod murami Piacenzy, niemiałby więcey Królestwa; sprzeciwienie się iego poparła nota Ministeryum Francuzkiego, wyrażaiąca się przeciwko wszelkiey nowości lub odmianie w posiadłościach Państw Włoskich. Ta okoliczność rozbiła proiekt P. Metternicha; Kongres się rozwiązał, a iedyna korzyść, iaką Włochy odniosły z tego zgromadzenia, którego wydatki opędzić musiały, była ta, że niektórym Węglarzom z Lombardyi, Parmy, Modeny, ulżono karę i przywołano Neapolitańskich wygnańców. Piemont i Rzym pozostali nieubłaganymi. Cesarz Franciszek tak był tem zmartwiony, iż będąc wezwany, aby położył kamień węgielny do pysznego mostu, który córka iego Maryia Ludwika kazała na rzece Trebii wystawić, niechciał iechać do Piacenzy, chociaż tylko półtóry mile odległey.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ameryka Hiszpańska.

Na posiedzeniu Kongressu Ziednoczonych prowincyy nad rzeką la Plata, przyięto w d. 27. Października ustawę, która upoważnia Rząd narodowy zaciągnąć pożyczkę 9 do 10 millionów piastrów, i onemuż zaleca, przełożyć Kongressowi do zatwierdzenia zasady do tey pożyczki.

W Ziednoczonych prowincyiach Wyższego Peru, po wydaniu wyroku, ogłaszaiącym toż Państwo za niepodległe, pod imieniem: Rzeczpospolitéy Boliwara, ustanowiono Rząd Narodowy wykonawczy, składaiący się z trzech Członków; Jenerał Sucre iest Prezydentem. Nowa ta Rzeczpospolita uchwaliła, aby iéy bandera była koloru szkarłatowego, po oboiéy stronie z zielonemi wypustkami.

Do Filadelfii zawinął niedawno okręt z naywiększém ładunkiem oleiu sparmacety, iaki tylko kiedy do portu nowego świata przybył. Takowy składał się z 100,000 gallonów, w wartości 800,000 dolarów.

Wielka Brytaniia i Irlandyia.

W d. 30. Stycznia była Rada Gabinetowa w Windsor pod przewodnictwem Króla, na którey Xiążę Dorset mianowany został Kawalerem orderu Podwiązki. Obrzędowi temu byli obecni: Xiążęta Yorku i Klarencyi, Xiążę Wellington i wielu innych Kawalerów tegoż orderu. Poczém dał Król Jmć posłuchanie P. Kanningowi, trwaiące godzinę, na którem tenże między innymi przedstawił Królowi Lorda Ponsonby, który uda się iako Poseł do Santa Fé de Bogota, i P. Alexandra Cockburn odieżdżaiącego w podobnym charakterze do Buenos-Ayres. Następnie miał posłuchanie Poseł Rossyyski, Hrabia Lieven, i złożył swoie nowe listy wierzytelne od Cesarza Mikołaja. Poczém odprawiło się posiedzenie Rady tayney, na którey znaydowali się wszyscy Ministrowie, gdzie odczytano i przyięto Mowę, którą Król zagaić ma posiedzenie Parlamentu, a potém naradzono się nad odezwę względem puszczania w obieg nowéy miedzianéy monety i takową podobnież przyięto. Nakoniec mianował Król szeryfów na rok bieżący, i rozwiązał posiedzenie. P. Kanning i Lordowie Liverpool, Bathurst i Westmoreland mieli zaszczyt być u stołu Króla.

Gazeta nadworna z d. 31. z. m. zawiera doniesienie urzędowe o mianowaniu Xięcia Wellingtona na nadzwyczaynego Posła, aby Cesarzowi Mikołaiowi złożył życzenia do Jego wstąpienia na Tron. Między osobami do orszaku należącemi, iest iego Adjutant Kapitan Jerzy Cathcart, Lord Fitzroy-Sommerset, Francis Gowe i Dundas. Xiążę wyiechać miał w d. 4. Lutego, udaiąc się do Petersburga przez Berlin.

Podług nowo wychodzącego pisma *the Representative*, mianowany iest P. Dawkins, aby był na Kongressie Panamskim iako Zdawca sprawy. Wsiądzie ón na okręt, i uda się do Chagres, a ztamtąd popłynie do Carthageny, i wysadzi tamże na ląd Sir Alexandra Cockburna.

Podług wiadomości z Londynu z d. 1. Lutego (w Gwiaździe z d. 4. t. m.) mianowany został P. Robert Gordon, pierwszy Sekretarz Angielskiego Poselstwa w Wiedniu nadzwyczaynym Posłem i pełnomocnym Ministrem na Dworze Brazyliyskim. P. Aston (równie dawniéy przy Poselstwie w Wiedniu będący) towarzyszyć mu będzie iako Sekretarz legacyi.

Z listów z Rio de Janeiro rozeszła się wieść o traktacie między Brazylyią i Buenos-Ayres, podług którego wolno iest Bandzie Oryientalnéy pod opieką Anglii lub iakiego innego Mocarstwa ogłosić się Państwem niepodległém.

Times twierdzi, że Ministrowie Angielscy nie chcieli ratyfikować obu traktatów przez Sir Charles Stuarta w Rio de Janeiro z Brazylyią zawartych, dopóki w nich pewne artykuły nie będą odmienione.

Francyia.

Izba Parów na posiedzeniu swoiém z d. 1. Lutego mianowała Kommissyią z Członków, aby ułożył proiekt adressu do Króla, iako odpowiedź na Mowę zagaiaiącą. Kommissyią tę składaią: Arcybiskup Paryzki, Margrabia Lally, Xiążę Levis, Xiążę Brissac i Margrabia Talaru. Resztę posiedzenia poświęciła Izba tworzeniu biór.

Sekretarzami mianowani są: PP. Margrabia Montemart, Xiążę Castries, Hrabia Claparede i Xiążę St. Aignan.

Izba Deputowanych na posiedzeniu swoięm z d. 1. Lutego przystąpiła do wyboru Kandydatów na godność Prezydenta i przy głosowaniu okazało się, iż tylko 198 Członków było obecnych, podczas, gdy ważność głosowania wymaga obecności połowy Członków więcey o iednego (216) zatém ogłoszono skrutynium za nieważne, i rzecz tę odłożono do dnia następuiącego. Dnia tegoż (2. Lut.) przystąpiono do nowego wyboru Kandydatów na godność Prezydenta. Naywięcey głosów mieli PP. Ravez, Chilhaud de la Rigaudie, Xiążę Montmorency i Margrabia Curtavel, i zostali Kandydatami ogłoszeni. Jeszcze pozostało iednego mianować Kandydata, takowy obrany został w d. 3. t. m. 174 głosami, mianowicie w osobie P. de la Bouilerie. Współubiegaiący się z nim P. de la Bourdonnaye miał tylko 33 głosy. Na tém samém posiedzeniu przystąpiono do wyboru cztérech Wice-Prezydentów. PP. de Martignac, de Vaublanc, Descortes i Carrelet de Loisy, maiący stanowczą większość głosów zostali Wice-Prezydentami ogłoszeni. Na następném posiedzeniu miano wybrać Sekretarzy.

Margrabia Neuville wybrany został w Lisieux na Deputowanego. Miał ón od swego współubiegaiącego się P. Dupin, większość 123 głosów. Ostatni uzyskał tylko 88.

Żegluga parowa będzie także i na Saonie zaprowadzona; P. Church wraz z P. Mathieu każe budować statki parowe, przeznaczone wyłącznie dla podróżnych między Lugdunem a Chalons. Towarzystwo nayznakomitszych bankierów, kupców i kapitalistów utworzyło się we 24 godzinach, aby na to przedsiębierstwo dostarczyć potrzebnych funduszów.

Niemcy.

Król Jegomość Bawarski raczył Ces. Rossyyskiego Marszałka Dworu i taynego Radcę Xięcia Dołgorukiego, zaszczycić W. Krzyżem orderu Cywilney Zasługi.

Gazety Frankfurckie donoszą z d. 28. Stycznia Król Wirtembergski, w mieysce Rezydenta swoiego w tuteyszym wolném mieście, Barona Blomberg, którego odwołał, mianować raczył w tym samym charakterze Król. Radcę legacyi Kawalera orderu Korony Wirtembergskiey, Barona Waechtera.

Król Jego Mość Saski dał w d. 29. Stycznia prywatne posłuchanie Kawalerowi Zea Bermudez Król. Hiszpańskiemu nadzwyczaynemu Posłowi i Ministrowi pełnomocnemu, który wręczył Monarsze swoie listy wierzytelne.

Z Darmsztadu poiechał w d. 1. Lutego Xiążę Wittgenstein-Berleburg, iako nadzwyczayny Poseł W. Xięcia do Petersburga.

Prussy.

Król Jegomość postanowić raczył, że 6sty pułk kiryssyierów, mieć będzie nazwisko: »Szósty pułk kiryssyierów Cesarza Rossyyskiego«.

Rossyia.

Donoszą z Petersburga z d. 24. Stycznia: Jenerał Schoeler, nanowo zawierzytelniony przy Cesarskim Dworze iako Król. Pruski Poseł miał zaszczyt w d. 20. t. m. otrzymać posłuchanie u Cesarza i Cesarzowey. Takie same posłuchanie miał Wice-Hrabia St. Priest, Poseł Francuzki w Berlinie, upoważniony złożyć żałobny list Króla Jinci Francuzkiego z powodu śmierci wiekopomney pamięci Cesarza, iakoteż powinszowanie do wstąpienia na Tron Cesarza Mikołaia.

Chociaż podług odebranych wiadomości z Taganrogu z d. 11. Stycznia Cesarzowa Jeymość Elżbieta Alexiewna, w dniu, w którym wieczorem wyprowadzono ztamtąd zwłoki zmarłego Cesarza w nadzwyczayny zapadła smutek, iednakowoż przyszedłszy po owym dniu do siebie, dość w dobrym znayduie się zdrowiu.

Xiążę Oranii i dziedziczny Xiążę Meklenburgsko-Szweryński przybyli do tey Stolicy.

Pocztowy urząd wzywa publiczność, aby na listach i paczkach oprócz mieyca do oddania wyrażono Gubernią i Powiat, gdzie takowe położone.

Gazeta Pruska Stanu donosi z Petersburga z d. 26. Stycznia: »Rozkazem dziennym z d. 20. t. m. raczył Cesarz Jegomość oświadczyć swoie upodobanie Gubernatorowi woiennemu Petersburgskiemu, Jenerałowi Adjutantowi Goleniczew-Kutusowowi I., dowódcy Jenerałowi Adjutantowi Bachutskiemu i Ministrowi Policyi, Jenerałowi Majorowi Szulginowi I. za porządek podczas pożaru który tu w d. 18. t. m. (na Trzech Króli) panował. — Rozkazem dziennym z d. 25. t. m. mianowany iest dziedziczny Xiążę Meklenburgsko-Szweryński szefem pułku grenadyierów Moskiewskich, oraz zalecono, iż ten pułk mieć będzie imię: »Pułk grenadyierów Xięcia Pawła Meklenburgskiego«. — Adjutant Cesarza i Pułkownik gwardyi konney, Baron Velho, mianowany Majorem placu w Carskiém Siele, Kommodor Krusenstern posuniony na Kontr-Admirała.«

Redakcyia Józefa Bensy; Druk Piotra Pillera.